

[Melchior.]

tuel. Det finder jeg altså ikke den er. Jeg vil gerne bringe to ganske korte citater. Det ene af den daværende justitsminister, formand for det konservative folkeparti, hr. Knud Thestrup, som i 1970 udtalte til Berlingske Tidende:

„En spredning af ejendomsretten er ganske efter mit hjerte“.

Et ganske stærkt ord af en konservativ partiformand.

Det andet citat er fra en kronik i Berlingske Tidende den 16. december 1972 af kontorchef i ØK, Flemming Lerche-Svendensen, der slutter på følgende måde:

„Det vil være et anslag mod friheden, hvis forældede forestillinger med rod i tidligere tiders mangelsamfund får overtaget over de brede kræfter, der i det gryende overflodssamfund ønsker demokratisering af alle livets områder. Også demokratisering af ejendomsretten til produktionsmidlerne.“

Arbejdsministeren (Johan Philipsen):

Den debat omkring spørgsmålet om økonomisk demokrati, der har været ført herhjemme i de senere år, og som blussede vældigt op i foråret 1973 i forbindelse med den daværende regerings fremsættelse af lovforslag om lønmodtagernes medejendomsret, har vist, at der fra alle sider næres betydelig og positiv interesse for spørgsmålet. Det har imidlertid også vist sig, at der næres vidt forskellig opfattelse af, hvad begrebet indeholder; således havde hvert af de dengang i folketinget repræsenterede partier udarbejdet deres eget særlige forslag. Det har også vist sig, at problemerne har et sådant omfang, at de beslutninger, der tages, vil kunne få afgørende betydning for, i hvilken retning samfundet vil udvikle sig.

Når hr. Melchior nu spørger mig, om jeg vil overveje at nedsætte en kommission til overvejelse af metoder til og virkninger ved indførelse af lønmodtagernes medejendomsret, vil jeg gerne først sige, at jeg ikke ved at diskutere på grundlag af udtrykket lønmodtagernes medejendomsret ønsker at

sætte lighedstegn imellem begrebet økonomisk demokrati og så den socialdemokratiske opfattelse af dette. Jeg er imidlertid enig med hr. Melchior i, at det kan være nyttigt at begynde at samle oplysninger og vurdere virkningerne af forskellige typiske konstruktioner. Jeg vil derfor gerne overveje, hvorledes et sådant arbejde kunne iværksættes, herunder om arbejdsmarkedets parter bør deltage direkte i arbejdet, og hvilke opgaver man i første omgang kunne ønske at få belyst.

Erling Dinesen (S):

Jeg er enig i, at spørgsmålet om ØD ikke er uaktuelt; tværtimod mener jeg, at det er et af de mest aktuelle problemer, vi står over for, et af de vigtigste politiske problemer, vi står over for. Det har vi jo også tilkendegivet gennem de to år, hvor et socialdemokratisk forslag herom har været behandlet i folketinget.

Jeg vil ikke animere arbejdsministeren til at nedsætte en kommission omkring disse problemer. Vi ønsker ikke, at hele ØD-spørgsmålet begraves i en kommission. Det er ikke, fordi vi ikke ønsker hele denne problemstilling sagligt belyst, men fordi vi ved, og der findes — også i arbejdsministeriet — så meget materiale omkring disse ting. Dels har der været et omfattende udvalgsarbejde forud for det socialdemokratiske forslag, dels er der gennem de to års behandling af det socialdemokratiske forslag kommet så mange oplysninger frem, at der ikke skulle være behov for en kommission. Det, der er behov for, er politisk stillingtagen til de helt afgørende principper omkring økonomisk demokrati. Det er det, vi skal have. Det tror jeg ikke vi når frem til gennem et kommissionarbejde. Vi ved jo, der er kommet en række forslag, som man betegner som forslag om økonomisk demokrati, men som i realiteten ikke har meget med økonomisk demokrati at gøre.

Selv om jeg er klar over, at arbejdsministeren ikke vil sætte lighedstegn mellem det socialdemokratiske forslag og økonomisk